

κουβέντα

κουβέντα, η, ουσ. [<μσν. κομβέντος <λατιν. conventus], κουβέντα. **1.** φιλική συνομιλία, φιλική συζήτηση: «πιάσανε με τις ώρες την κουβέντα || με την κουβέντα πέρασε η ώρα». (Λαϊκό τραγούδι: **κουβέντες** λιγάκι μελό, ας κάνουμε για το καλό). **2.** ως επιφών. **κουβέντα!** έκφραση με την οποία απαγορεύουμε σε κάποιον να μιλήσει, να απαντήσει σε αυτά που του είπαμε. Πολλές φορές, προτάσσεται το σουτ(!). Υποκορ. **κουβεντούλα**, η. (Λαϊκό τραγούδι: *σταράτα πάντα εγώ μιλώ δυο κουβεντούλες θα σου πω*). (Ακολουθούν 141 φρ.)·

- αλλάζω μια κουβέντα (με κάποιον), έχω με κάποιον μια σύντομη συνομιλία: «τον είδα τυχαία στο δρόμο κι αλλάξαμε μια κουβέντα για τις δουλειές μας»·

- αλλάζω κουβέντα ή αλλάζω την κουβέντα, βλ. φρ. αλλάζω συζήτηση, λ. συζήτηση·

- αλλάξαμε άσχημες κουβέντες, βλ. φρ. αλλάξαμε βαριές κουβέντες·

- αλλάξαμε βαριές κουβέντες, βλ. φρ. αλλάξαμε βαριά λόγια, λ. [λόγος](#)·

- αλλάξαμε δυο κουβέντες παραπάνω, βλ. φρ. αλλάξαμε δυο λόγια παραπάνω, λ. λόγος·

- αλλάξαμε κουβέντες, βλ. φρ. αλλάξαμε λόγια, λ. [λόγος](#)·

- αλλάξαμε πικρές κουβέντες, βλ. φρ. αλλάξαμε πικρά λόγια, λ. [λόγος](#)·

- αλλάξαμε σκληρές κουβέντες, βλ. φρ. αλλάξαμε σκληρά λόγια, λ. [λόγος](#)·

- άναψε η κουβέντα, βλ. φρ. άναψε η συζήτηση, λ. συζήτηση·

- άναψε η κουβέντα για τα καλά, βλ. φρ. άναψε η συζήτηση για τα καλά, λ. συζήτηση·

- ανοίγω κουβέντα ή ανοίγω την κουβέντα, βλ. φρ. ανοίγω συζήτηση, λ. συζήτηση·

- ανοίξαμε κουβέντα, βλ. φρ. ανοίξαμε συζήτηση, λ. συζήτηση·

- από κουβέντα σε κουβέντα, βλ. συνηθέστ. από λόγο σε λόγο, λ. [λόγος](#)·

- αρχίζω την κουβέντα, βλ. φρ. αρχίζω τη συζήτηση, λ. συζήτηση·

- αρχίζω την ψιλή κουβέντα, βλ. συνηθέστ. ψιλοκουβεντιάζω·

- αφήνω την κουβέντα στη μέση, παύω να μιλώ χωρίς να ολοκληρώσω το συλλογισμό μου: «δεν αφήνω ποτέ την κουβέντα στη μέση, αν δεν πω πρώτα αυτό που θέλω να πω»·

- γαμάς κουβέντα, εγώ σου μιλώ σοβαρά κι εσύ αστειεύεσαι ή δεν προσέχεις καθόλου αυτά που σου λέω, ή αλλάζεις ξαφνικά θέμα και δεν αφήνεις να ολοκληρώσω το συλλογισμό μου: «μια ώρα προσπαθώ να σου εξηγήσω τι ακριβώς μου συμβαίνει κι εσύ γαμάς κουβέντα»·

- για δυο κουβέντες, χωρίς να ειπωθεί κάτι σοβαρό ή προσβλητικό, χωρίς λόγο: «δεν είναι σωστά πράγματα, για δυο κουβέντες, να 'στε μαλωμένοι». (Λαϊκό τραγούδι: *κι οι δυο λεβέντες για δυο κουβέντες είναι στο χώμα κι η μάνα η Τούρκα κι η μάνα η Γκρέκα τους κλαίνε ακόμα*)·

- για να γίνεται κουβέντα, λέγεται στην περίπτωση που κουβεντιάζουν δυο άτομα ή μια ομάδα θέματα περι ανέμων και υδάτων απλώς για να συζητούν, για να περνά η ώρα: «λέμε ο καθένας το μακρύ του και το κοντό του έτσι, για να γίνεται κουβέντα». Συιών. για να γίνεται *μουχαμπέτι*·

- γυρίζω την κουβέντα, βλ. φρ. γυρίζω τη συζήτηση, λ. συζήτηση·
- δε γίνεται κουβέντα, βλ. φρ. δε γίνεται συζήτηση, λ. συζήτηση·
- δε γυρίζει κουβέντα, δεν αντιμιλάει: «έχει τόση καλή γυναίκα που ό,τι και να της πει δε γυρίζει κουβέντα». (Λαϊκό τραγούδι: για χατίρι σου μπατίρησα, μια **κουβέντα δε σου γύρισα**· ε, ρε φίλε μου, χαλάλι και να το βρεις από άλλη)·
- δε δέχομαι κουβέντα, δεν ανέχομαι καμιά αντίρρηση: «θα κάνεις αυτό που σου λέω και δε δέχομαι κουβέντα»·
- δε θέλω δεύτερη κουβέντα, βλ. φρ. δε σηκώνω δεύτερη κουβέντα·
- δε θέλω κουβέντα, δε θέλω να ακουστεί τίποτα, ιδίως παράπονο, αντίρρηση, αμφιβολία, είμαι αποφασισμένος να κάνω αυτό που εγώ νομίζω σωστό και να το επιβάλλω και στους άλλους: «θα κάνετε αυτό που σας λέω και δε θέλω κουβέντα». Συνών. δε θέλω λέξη / δε θέλω μιλιτιά· βλ. και φρ. δε σηκώνω κουβέντα·
- δε θέλω πολλές κουβέντες μαζί του, δε θέλω, δεν επιδιώκω ιδιαίτερες κοινωνικές επαφές, ιδιαίτερες σχέσεις με το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος: «έχω μάθει πως δεν είναι καθαρός άνθρωπος, γι' αυτό δε θέλω πολλές κουβέντες μαζί του»·
- δε λέει (μια, καμιά) καλή κουβέντα για κανέναν, βλ. φρ. δε λέει (έναν, κάνα, κανέναν) καλό λόγο για κανέναν, λ. [λόγος](#). Πρβλ.: κανείς καλή κουβέντα δεν θα πει που αγάπησες και αγαπάς ακόμα (Λαϊκό τραγούδι)·
- δε σηκώνει πολλές κουβέντες, δε δέχεται αντιρρήσεις σε αυτό που λέει ή κάνει και, κατ' επέκταση, είναι πολύ αυστηρός ή ολιγόλογος: «δεν έχω σχέσεις μαζί του, γιατί δε σηκώνει πολλές κουβέντες κι εγώ τέτοιους ανθρώπους δεν τους πάω»·
- δε σηκώνω δεύτερη κουβέντα, κατηγορηματική έκφραση σε κάποιον να ενεργήσει σύμφωνα με τον τρόπο που του υποδεικνύουμε, χωρίς να προβάλλει καμιά δικαιολογία: «θα κάνεις αυτό που σου λέω εγώ και δε σηκώνω δεύτερη κουβέντα»·
- δε σηκώνω κουβέντα, βλ. φρ. δε δέχομαι κουβέντα·
- δε χρωστάει καλή κουβέντα για κανέναν, δε λέει ποτέ κάποιον επαινετικό λόγο για κανέναν, συνηθίζει να κακολογεί τους πάντες: «αν θέλεις να μάθεις για το ποιόν κάποιου, μην ρωτήσεις ποτέ τον τάδε, γιατί δε χρωστάει καλή κουβέντα για κανέναν»·
- δε χωράει κουβέντα, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, είναι αυτονόητο, είναι σίγουρο: «για να γίνει ένα μάτσο σίδερα τέτοιο αυτοκίνητο, δε χωράει κουβέντα πως ο οδηγός του έτρεχε σαν τρελός!»·
- δεν ακούει κουβέντα, βλ. φρ. δεν παίρνει (από) κουβέντα·
- δεν αλλάξαμε κουβέντα, **α.** δεν είχαμε την παραμικρή συνομιλία: «σ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού, δεν αλλάξαμε κουβέντα». Πολλές φορές, μετά το ρ. της φρ. ακολουθεί το ούτε. **β.** δεν είχαμε την παραμικρή διαφωνία, δε μαλώσαμε ή δε διαπληκτιστήκαμε ποτέ: «είμαστε είκοσι χρόνια φίλοι κι ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές μας δεν αλλάξαμε κουβέντα»·
- δεν είναι καιρός για κουβέντες, βλ. φρ. δεν έχω καιρό για κουβέντες·
- δεν είναι ώρα για κουβέντες, βλ. φρ. δεν έχω καιρό για κουβέντες·
- δεν είπα ακόμη την τελευταία κουβέντα, βλ. φρ. δεν είπα ακόμη την τελευταία λέξη, λ. λέξη·
- δεν αφήνει κουβέντα να πέσει κάτω, δεν αφήνει λεκτική πρόκληση αναπάντητη: «αν του πετάξεις κάποιο υπονοούμενο και το καταλάβει, θα σ' απαντήσει αμέσως, γιατί δεν αφήνει κουβέντα να πέσει κάτω»·

- δεν έβγαλε κουβέντα, βλ. φρ. δεν είπε κουβέντα·
- δεν είπε κουβέντα, δεν είπε τίποτα, δε μίλησε καθόλου: «όση ώρα τον κατηγορούσε ο άλλος, ο δικός σου δεν είπε κουβέντα»·
- δεν έχουμε πολλές κουβέντες, αν και γνωριζόμαστε, εντούτοις δεν έχουμε ιδιαίτερες φιλικές ή κοινωνικές σχέσεις μαζί του: «μένουμε χρόνια με τον τάδε στην ίδια γειτονιά, αλλά δεν έχουμε πολλές κουβέντες». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το μεταξύ μας·
- δεν έχω καιρό για κουβέντες, βλ. λ. [καιρός](#)·
- δεν έχω χρόνο για κουβέντες, βλ. φρ. δεν έχω καιρό για κουβέντες·
- δεν έχω ώρα για κουβέντες, βλ. φρ. δεν έχω καιρό για κουβέντες·
- δεν παίρνει από κουβέντα, είναι αμετάπειστος, δε δέχεται να συζητήσει με κάποιον ένα πρόβλημά του, κάνει του κεφαλιού του: «πώς να συνεννοηθείς μαζί του, που δεν παίρνει από κουβέντα!»·
- δεν παίρνεις κουβέντα απ' το στόμα του, βλ. συνηθέστ. δεν παίρνεις λέξη απ' το στόμα του, λ. λέξη·
- δεν τον πάνει κουβέντα, βλ. συνηθέστ. δεν παίρνει (από) κουβέντα·
- είπαμε δυο κουβέντες, βλ. φρ. είπαμε δυο λόγια, λ. [λόγος](#)·
- είπαμε άσχημες κουβέντες, βλ. φρ. αλλάξαμε άσχημες κουβέντες·
- είπαμε βαριές κουβέντες, βλ. φρ. αλλάξαμε βαριά λόγια, λ. [λόγος](#)·
- είπαμε δυο κουβέντες παραπάνω, βλ. φρ. αλλάξαμε δυο λόγια παραπάνω, λ. λόγος·
- είπαμε πικρές κουβέντες, βλ. φρ. είπαμε πικρά λόγια, λ. [λόγος](#)·
- είπαμε σκληρές κουβέντες, βλ. φρ. είπαμε σκληρά λόγια, λ. [λόγος](#)·
- είχαμε την κουβέντα σου, κουβεντιάσαμε, μιλούσαμε για σένα: «λίγο πριν έρθεις είχαμε την κουβέντα σου με τα παιδιά»·
- έχει την τελευταία κουβέντα, βλ. φρ. έχει τον τελευταίο λόγο, λ. λόγος·
- ζυγιάζω τις κουβέντες μου, βλ. φρ. ζυγιάζω τα λόγια μου, λ. [λόγος](#)·
- ζυγιασμένες κουβέντες, βλ. φρ. μετρημένες κουβέντες·
- η κουβέντα το φέρνει, λέω κάτι παρεμπιπτόντως, χωρίς να του αποδίδω ιδιαίτερη σημασία ή χωρίς να το έχω σκεφτεί από πριν: «μια που η κουβέντα το φέρνει, πες μου έκανες τίποτα μ' εκείνο που σου είχα ζητήσει;». Συνών. ο λόγος το φέρνει·
- η κουβέντα ήρθε και... ή ήρθε η κουβέντα και..., κατά τη διάρκεια μιας συζήτησης αναφέρθηκε και...: «καθώς είχαμε θυμηθεί τα σχολικά μας χρόνια, η κουβέντα ήρθε και στον παλιό μας γυμνασιάρχη»·
- η μια κουβέντα έφερε την άλλη, βλ. φρ. ο ένας λόγος έφερε τον άλλον, λ. λόγος·
- η τελευταία κουβέντα, βλ. συνηθέστ. η τελευταία λέξη, λ. λέξη·
- θα σου πω καμιά κουβέντα! απειλητική έκφραση σε κάποιον, με την έννοια πως θα τον βρίσουμε·

- θέλει κουβέντα η υπόθεση ή η υπόθεση θέλει κουβέντα, βλ. φρ. θέλει κουβέντα το πράγμα·
- θέλει κουβέντα το θέμα ή το θέμα θέλει κουβέντα, βλ. φρ. θέλει κουβέντα το πράγμα·
- θέλει κουβέντα το πράγμα ή το πράγμα θέλει κουβέντα, η δουλειά ή η υπόθεση πρέπει να εξετασθεί, πρέπει να συζητηθεί: «δεν μπορώ ακόμα να πάρω απόφαση, γιατί θέλει κουβέντα το πράγμα»·
- καθαρές κουβέντες, βλ. φρ. παστρικές κουβέντες·
- κάνω κουβέντα, **α.** συνομιλώ, συζητώ: «επειδή είχαμε λιγότερο χρόνο, κάναμε κουβέντα για χίλια δυο πράγματα». **β.** αναφέρω, αναφέρομαι σε συγκεκριμένο ζήτημα: «κάθε τόσο κάνεις κουβέντα για τα λάθη των άλλων και δε βλέπεις τα δικά σου || θα του κάνω κουβέντα σήμερα και μετά βλέπουμε»· βλ. και φρ. *κάνω λόγο*·
- κλείνω την κουβέντα, βλ. συνηθέστ. *κλείνω τη συζήτηση*, λ. συζήτηση·
- κόβω την κουβέντα στη μέση, διακόπτω μια συνομιλία, μια συζήτηση, την αφήνω ατελείωτη: «ήρθε ο τάδε και μας έκοψε την κουβέντα στη μέση»· βλ. και φρ. *αφήνω την κουβέντα στη μέση*·
- κουβέντα θ' ανοίξουμε; **α.** έκφραση με την οποία αποπαίρνουμε κάποιον που μας ζητάει να του αναλύσουμε κάτι που του λέμε ή που μας διακόπτει κάθε τόσο ζητώντας επεξηγήσεις. **β.** (γενικά) έκφραση που δηλώνει άρνηση για συζήτηση: «πώς πήγε η δουλειά σου το μήνα που μας πέρασε; -Κουβέντα θ' ανοίξουμε;». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *τώρα*·
- κουβέντα θα κάνουμε; βλ. φρ. *κουβέντα θ' ανοίξουμε(;)·*
- κουβέντα να γίνεται, συζήτηση περί ανέμων και υδάτων, συζήτηση που γίνεται απλώς για να περνάει η ώρα: «δεν κουβεντιάζουμε για τίποτα σπουδαία πράγματα, κουβέντα να γίνεται». Συνηθώς της φρ. προτάσσεται το *έτσι* ή το *να, έτσι*. Συνών. *λόγος να γίνεται*·
- κουβέντα στην κουβέντα ή κουβέντα την κουβέντα, βλ. συνηθέστ. *λόγο στο λόγο*, λ. [λόγος](#)·
- κουβέντες του καφενείου, βλ. λ. [καφενείο](#)·
- κουβέντες του ποδαριού, βλ. συνηθέστ. *λόγια του ποδαριού*, λ. [λόγος](#)·
- κούφιας κουβέντες, βλ. συνηθέστ. *κούφια λόγια*·
- λέει την τελευταία κουβέντα, βλ. συνηθέστ. *λέει τον τελευταίο λόγο*, λ. *λόγος*·
- λέει φρόνιμες κουβέντες, λέει συνετές κουβέντες, μιλάει με περίσκεψη: «πρέπει ν' ακούς προσεχτικά αυτόν τον άνθρωπο, γιατί λέει φρόνιμες κουβέντες»·
- λέω μπόσικες κουβέντες, μιλώ επιπόλαια: «όταν μιλάς με σοβαρούς ανθρώπους, δεν πρέπει να λες μπόσικες κουβέντες»·
- με άνθρωπο που γαμάς τι κουβέντα να κάνεις! βλ. λ. *άνθρωπος*·
- με δυο κουβέντες, βλ. συνηθέστ. *με δυο λόγια*, λ. [λόγος](#)·
- με μια κουβέντα, βλ. φρ. *με δυο κουβέντες*·
- με την κουβέντα, κατά τη διάρκεια της συζήτησης, καθώς εξελισσόταν η συζήτηση: «με την κουβέντα, χωρίς να το καταλάβει, αποκάλυψε τους συνεργάτες του || με την κουβέντα ξεχαστήκαμε κι αργήσαμε να πάμε στα σπίτια μας»·

- *μεγάλη κουβέντα*, **α.** λόγος που έχει μεγάλη βαρύτητα, είτε θετικά είτε αρνητικά: «πρόσεχε πάρα πολύ καλά τις λες, γιατί τώρα πέταξες μεγάλη κουβέντα και θα πιαστούμε στα χέρια || ξέρεις τι μεγάλη κουβέντα είναι αυτή που είπες, μακάρι να σκέφτονταν κι άλλοι σαν κι εσένα!». (Λαϊκό τραγούδι: *ενθάδε κείται ο μπατίρης ο Λουκάς που είπε τούτη την κουβέντα τη μεγάλη, πως τα λεφτά σου όσο ζεις αν δε τα φας, όταν πεθάνεις, θα στα φάνε κάποιοι άλλοι*). **β.** υπόσχεση που δεν εκπληρώθηκε, που δεν είναι δυνατό να εκπληρωθεί. (Τραγούδι: **μεγάλες κουβέντες**, *αστείο φτηνό, αφού σ' αγαπάω, όπου κι αν πάω για σένα ρωτώ*).
- *μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μην πεις*, βλ. λ. [μπουκιά](#).
- *μεγάλο σκατό φάε, μεγάλη κουβέντα μην πεις*, βλ. λ. [σκατό](#).
- *μένει εδώ η κουβέντα*, ό,τι είπαμε, είπαμε, διακόπτουμε τη συζήτηση: «επειδή δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, μένει εδώ η κουβέντα || επειδή πέρασε η ώρα, μένει εδώ η κουβέντα και τα λέμε πάλι αύριο».
- *μεσοβέζικες κουβέντες*, που δεν είναι ξεκάθαρες, που λέγονται με υπεκφυγές, ήξεις αφήξεις: «αν θέλεις να συνεννοηθούμε θα μου μιλήσεις ξεκάθαρα, γιατί απεχθάνομαι τις μεσοβέζικες κουβέντες».
- *μετράω τις κουβέντες μου*, βλ. φρ. *μετράω τα λόγια μου*, λ. [λόγος](#).
- *μετρημένες κουβέντες*, κουβέντες σεμνές, σωστές, συνετές, που λέγονται ύστερα από πολλή σκέψη: «μορφωμένοι άνθρωποι ήταν και με δυο τρεις μετρημένες κουβέντες συνεννοήθηκαν».
- *μη γαμάς κουβέντα!* άκουσέ με επιτέλους με προσοχή, πρόσεξε αυτά που σου λέω και μην αλλάζεις ξαφνικά θέμα χωρίς να με αφήνεις να ολοκληρώσω το συλλογισμό μου: «μη γαμάς κάθε τόσο κουβέντα, μωρ' αδερφάκι μου, κι άκουσε αυτά που έχω να σου πω!».
- *μη γίνει κουβέντα*, παρακλητική ή συμβουλευτική έκφραση, από το άτομο που μας εμπιστεύτηκε ή που έχει την πρόθεση να μας εμπιστευτεί κάτι, να μην το διαδώσουμε, να μην το κοινολογήσουμε: «κι ό,τι σου 'πα, μη γίνει κουβέντα || θέλω να σου πω τον πόνο μου, αλλά μη γίνει κουβέντα». Πολλές φορές η φρ. κλείνει με το *έτσι(;)*.
- *μη σου ξεφύγει κουβέντα*, προτροπή σε κάποιον που του έχουμε εμπιστευτεί κάτι, να μη ξεγελαστεί, να μη ξεχαστεί και το αποκαλύψει: «μη σου ξεφύγει κουβέντα απ' ό,τι σου είπα, γιατί θα γίνουμε από δυο χωριά χωριάτες».
- *μην ακούσω κουβέντα! ή να μην ακούσω κουβέντα!* βλ. φρ. *δε θέλω κουβέντα*.
- *μην πεις δεύτερη κουβέντα*, βλ. λ. *δε θέλω δεύτερη κουβέντα*.
- *μην πεις κουβέντα! ή να μην πεις κουβέντα!* βλ. φρ. *δε θέλω κουβέντα*.
- *μην το κάνεις κουβέντα*, βλ. φρ. *μη γίνει κουβέντα*. βλ. και φρ. *μην το κάνεις θέμα*, λ. *θέμα*.
- *μια και το 'φερε η κουβέντα*, λέγεται στην περίπτωση που θέλουμε να αναφέρουμε κάτι σχετικό με αυτό που μόλις αναφέρθηκε: «επειδή ο τάδε αναφέρθηκε στα ναρκωτικά, θα ήθελα, μια και το 'φερε η κουβέντα, να προσθέσω και τα εξής».
- *μια κουβέντα είναι αυτή*, βλ. φρ. *ένας λόγος είναι αυτός*, λ. [λόγος](#).
- *μια κουβέντα είναι να...*, βλ. φρ. *ένας λόγος είναι να...*, λ. [λόγος](#).
- *μια κουβέντα είπα*, δεν είπα τίποτε σπουδαίο, δεν είχε σημασία αυτό που είπα, ένα αστείο είπα, πλάκα έκανα: «μια κουβέντα είπα κι αυτός παρεξηγήθηκε». Μερικές φορές, η φρ. κλείνει με το *κι εγώ*.
- *μπόσικες κουβέντες*, αυτές που λέγονται με επιπολαιότητα: «όταν μιλάς μαζί μου θέλω να είσαι σοβαρός, γιατί δεν θέλω μπόσικες κουβέντες».

- να λείπουν οι πολλές κουβέντες, βλ. συνηθέστ. να λείπουν τα πολλά λόγια·
- ξεκάρφωτες κουβέντες, βλ. φρ. ξεκάρφωτα λόγια, λ. [λόγος](#)·
- ξεκρέμαστες κουβέντες, βλ. φρ. ξεκάρφωτες κουβέντες·
- όρεξη για κουβέντα έχεις; βλ. λ. [όρεξη](#)·
- παστρικές κουβέντες, λόγια χωρίς περιστροφές, λόγια ντόμπρα και σταράτα, που λέγονται με ειλικρίνεια, που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση: «μπορούμε να κουβεντιάσουμε οποιοδήποτε θέμα, αλλά θέλω παστρικές κουβέντες για να μην έχουμε παρεξηγήσεις»·
- πες καμιά καλή κουβέντα! ή πες μια καλή κουβέντα! παράκληση σε κάποιον να μεσολαβήσει κάπου για μας: «πες καμιά καλή κουβέντα στον τάδε μήπως και με πάρει στη δουλειά του!»·
- πες του δυο κουβέντες! βλ. φρ. πες του δυο λόγια! λ. [λόγος](#)·
- πες του καμιά κουβέντα! (παρακλητικά) συμβούλεψέ τον: «πες του καμιά κουβέντα, γιατί εσένα σ' εκτιμάει και σ' ακούει!»·
- πετάει κουβέντες, μιλάει χωρίς να σκέφτεται, απερίσκεπτα: «όταν πει λίγο παραπάνω, πετάει κουβέντες χωρίς να καταλαβαίνει τι λέει». (Λαϊκό τραγούδι: κάθε μέρα μου γκρινιάζεις και **κουβέντες μου πετάς**· δαχτυλίδια και ρολόγια, βρε, να σου πάρω μου ζητάς)·
- πετώ μια κουβέντα, υπαινίσομαι, δε λέω καθαρά αυτό που θέλω, αλλά αφήνω υπονοούμενα: «δεν είναι σωστό να πετάς μια κουβέντα κι έπειτα ν' αλλάζεις θέμα. Αν έχεις κάτι μαζί μου, έλα να το συζητήσουμε»·
- πιάνομαι με την κουβέντα ή πιάνομαι στην κουβέντα, βλ. φρ. πιάνω (την) κουβέντα·
- πιάνω (την) κουβέντα, αρχίζω να κουβεντιάζω, συζητώ, συνομιλώ με κάποιον: «πιάσαμε την κουβέντα για το χθεσινό επεισόδιο || συναντηθήκαμε τυχαία στο δρόμο και πιάσαμε κουβέντα για τ' αυριανό ντέρμπι»·
- πιάνω (την) ψιλή κουβέντα, βλ. λ. [ψιλοκουβεντιάζω](#)·
- πικρές κουβέντες, λόγια που πικραίνουν αυτόν στον οποίο απευθύνονται: «πάνω στο θυμό τους αντάλλαξαν πικρές κουβέντες για τις οποίες μετάνιωσαν αργότερα». (Λαϊκό τραγούδι: από μια **πικρή κουβέντα**, που μου είπες κάποιο βράδυ, έγιν' η καρδιά μου μαύρη!)·
- σε κουβέντα να βρισκόμαστε, βλ. φρ. κουβέντα να γίνεται·
- σηκώνει κουβέντα η υπόθεση ή η υπόθεση σηκώνει κουβέντα, βλ. φρ. σηκώνει συζήτηση το θέμα, λ. συζήτηση·
- σηκώνει κουβέντα το θέμα ή το θέμα σηκώνει κουβέντα, βλ. φρ. σηκώνει συζήτηση το θέμα, λ. συζήτηση·
- σηκώνει κουβέντα το πράγμα ή το πράγμα σηκώνει κουβέντα, βλ. φρ. σηκώνει συζήτηση το πράγμα, λ. συζήτηση·
- σκληρές κουβέντες, λόγια που πληγώνουν αυτόν στον οποίο απευθύνονται: «πάνω στο θυμό τους αντάλλαξαν σκληρές κουβέντες»·
- σταράτες κουβέντες, λόγια ξεκάθαρα, που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση: «είναι μαθημένος να λέει σταράτες κουβέντες»·
- στρογγυλές κουβέντες ή στρόγγυλες κουβέντες, λόγια χωρίς περιστροφές, λόγια ξεκάθαρα: «συμφώνησαν αμέσως, γιατί είπαν στρογγυλές κουβέντες»·

- το... είναι μια κουβέντα, είναι πολύ εύκολο να λείει κάποιος πως θα κάνει αυτό που αναφέρει, αλλά το πρόβλημα είναι πώς θα το πραγματοποιήσει: «το να κάνω μια δουλειά είναι μια κουβέντα, πώς γίνεται όμως αυτή η δουλειά μπορείς να μου πεις;»·
- το κάνω ολόκληρη κουβέντα, δίνω μεγάλες διαστάσεις σε ένα επουσιώδες πρόβλημα, εκτιμώ υπερβολικά ένα γεγονός, καλό ή κακό, το μεγαλοποιώ: «μη δώσεις βάση στη γνώμη του, γιατί συνηθίζει ένα μικρό γεγονός να το κάνει ολόκληρη κουβέντα || του κέρασα κι εγώ μια φορά και το 'κανε ολόκληρη κουβέντα». Συνών. το κάνω ολόκληρη συζήτηση / το κάνω ολόκληρο θέμα / το κάνω ολόκληρο πανηγύρι·
- το ρίχνω στην κουβέντα, βλ. φρ. το στρώνω στην κουβέντα·
- το στρώνω στην κουβέντα, συζητώ αδιάκοπα για διάφορα θέματα, συζητώ περισσότερο για να περάσει η ώρα μου: «οι πιο πολλοί συνταξιούχοι μαζεύονται στο καφενείο της γειτονιάς και το στρώνουν στην κουβέντα»·
- το 'φερε η κουβέντα, αναφέρθηκε κάτι με αφορμή κάτι άλλο: «δεν ήταν αυτό το θέμα μας, αλλά, μια και το 'φερε η κουβέντα, ασχοληθήκαμε και μ' αυτό». (Λαϊκό τραγούδι: *χτες το βράδυ στ' όνειρό μου τι σου είναι το μυαλό. Μπήκαν λείει περιστέρια στο στρατώνα. Κι όπως το 'φερε η κουβέντα μου 'παν όνειρο κι αυτό. Σήκω πήγαινε στην Άννα του Χειμώνα*)·
- του κάνω κουβέντα, του αναφέρω κάποια υπόθεση που με απασχολεί: «αν του κάνεις κουβέντα για το πρόβλημά σου, μπορεί και να σε βοηθήσει»·
- του πιάνω κουβέντα ή τον πιάνω στην κουβέντα, προκαλώ συζήτηση μαζί του για κάποιο σκοπό ή για να του εκμαιεύσω κάτι: «μόλις τον είδα, του 'πιασα κουβέντα μόνο και μόνο για να τον καθυστερήσω, μέχρι να φύγει απ' το μπαράκι ο αδερφός της γκόμενάς του || μόλις τον είδα τον έπιασα στην κουβέντα μήπως και του ξεφύγει κάτι για την καινούρια δουλειά που ετοιμάζει»·
- φέρνω την κουβέντα (σε κάτι), βλ. φρ. φέρνω τη συζήτηση (σε κάτι), λ. συζήτηση·
- φέρνω την κουβέντα αλλού, βλ. φρ. φέρνω τη συζήτηση αλλού, λ. συζήτηση·
- χάνεται για κουβέντα, βλ. συνηθέστ. ψοφάει για κουβέντα·
- χαμένες κουβέντες, βλ. συνηθέστ. χαμένα λόγια, λ. [λόγος](#)·
- χάνουμε τις κουβέντες μας, βλ. φρ. χάνουμε τα λόγια μας, λ. [λόγος](#)·
- χάνω τις κουβέντες μου, βλ. συνηθέστ. χάνω τα λόγια μου, λ. [λόγος](#)·
- χοντρές κουβέντες, βλ. φρ. χοντρά λόγια, λ. [λόγος](#)·
- χωρίς άλλη κουβέντα, βλ. φρ. χωρίς άλλη συζήτηση, λ. συζήτηση·
- χωρίς δεύτερη κουβέντα, χωρίς άλλη επισήμανση, χωρίς άλλη προειδοποίηση: «όποιος δε δουλεύει σύμφωνα με τις οδηγίες του, τον διώχνει απ' τη δουλειά του χωρίς δεύτερη κουβέντα»·
- χωρίς κουβέντα, βλ. φρ. χωρίς συζήτηση, λ. συζήτηση·
- χωρίς πολλές κουβέντες, χωρίς ιδιαίτερη επισήμανση, χωρίς ιδιαίτερη επεξήγηση ή αντιλογία: «τα πράγματα, χωρίς πολλές κουβέντες, θα γίνουν έτσι όπως τα λέω». (Λαϊκό τραγούδι: *αν δεν αλλάξεις τακτική, ψεύτρα και άστατη γυνή, χωρίς κουβέντες πια πολλές, θα μπλέξω μ' άλλη και θα κλαις*)·
- ψιλή κουβέντα, βλ. λ. [ψιλοκουβέντα](#)·
- ψοφάει για κουβέντα, του αρέσει πάρα πολύ να κουβεντιάζει: «αν αρχίσει την πάρλα, θα πιάσετε ξημερώματα,

γιατί ψοφάει για κουβέντα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας